kerd was, in plaets van twyfelachtig gelyk voortyds.

Ondanks zoo vele weldaden welke de Hemel, verhopen wy het, zal weten te beloonen, koesterde de ondankbare beschermeling in zyn onmenschelyk hert de booste ontwerpen tegen zynen weldoener en dien van zynen vader.

Daer M. Stuckens somtyds naer Gent ging by zynen broeder, was de moordenaer, na zyn schelmstuk bedreven te hebben, dat in de eerste dagen van october moet plaets gehad hebben, gelyk het blykt uit den gevorderden staet van verotting waerin het lyk den 14 dezer maend gevonden werd, by M. den controleur der belastingen gegaen te Diest, om hem te zeggen dat de ontvanger, zyn meester, naer Gent gegaen was, en dat, terwyl hy niet weêrkwam, hy zelf hem ging bezoeken en diensvolgens van eenige dagen vakantie gebruik maken, hetgeen hy inderdaed deed, verhopende dat het schelmstuk gedurende zyne afwezigheid ontdekt worden, aen anderen dan aen hem zou toegeschreven worden.

Het is by zyne terugkomst uit Gent dat hy de diligentie van Leuven naer Diest langs Aerschot genomen heeft, en dat hy bekend geworden is alvorens in laetst gemelde stad aen te komen, en daer de openbare geruchten hem aenwezen als den dader van den moord, welke men kwam te ontdekken door den stank die men tot buiten de wooning van het slagtoffer gewaer werd, hebben de gendarmen, die van zyne aenkomst verwittigd waren, den moordenaer Ceulers aengehouden; maer nauwelyks was hy het gevang binnen getreden, of hy zelfmoordde zich by middel eener pistool welke hy zoo goed verborgen had, dat zy aen de opzoekingen der wachters ontsnapt was. Aldus eindigde dit drama, waervan men gelukkiglyk maer zeldzame voorbeelden in dergelyke omstandigheden aentreft.

—

De moordenaer van M. Stuckens, ontvanger te Diest, heette Ceulers. Na zyn schelmstuk bedreven te hebben is hy naer Antwerpen gegaen, van waer men gelooft dat hy den 15 vertrokken is. Hy heeft er 8 of 10 dagen overgebragt om in- en uit de herbergen en huizen van ontucht te loopen. Men verzekert dat hy te Antwerpen 7 tot 800 fr. verkwist heeft.

Ceulers had gediend by het leger; laetst was hy kaporael in garnizoen te Antwerpen; zelfs was hy in onbepaeld verlof. Hy heeft Antwerpen verlaten om zich naer Scherpenheuvel te begeven, op den weg van Diest, en hy heeft de reis gedaen in eene vigilante met twee peerden bespannen.

De horlogie met gouden keten van M. Stuckens staen te Antwerpen vast voor eene som van 45 franks, zulkdanig is ten minsten den roep in die stad. Men zegt ook dat de pistool waermede Ceulers zich gezelfmoord heeft, door hem gekocht was by M. Gilson, wapenmaker, te Antwerpen.

Verleden zaturdag avond is Mgr de Montpellier, bisschop van Luik, in Hasselt aengekomen om een herderlyk bezoek in het kanton af te leggen. De geheele week heeft Mgr besteed om de kerken van het kanton Hasselt te bezoeken en in alle gemeentens het H. Vormsel toe te dienen. Zondag heeft te Godscheid de plegtige wyding der kerk plaets gehad.

Den 13 dezer maend, omtrent 3 uren namiddag, is te Ophoven, in het gehucht Geystingen, brand ontstaen. Het huis, schuer, stallingen, en byna al wat er zich in bevond, is door de vlammen verslonden geworden. De afgebranden eigendom hoorde toe aen S. Franssen.

De gebouwen en den oogst waren tegen brand verzekerd door de maetschappy *la Belgique* voor 4,000 fr. De schade is op 3,800 fr. berekend.

De kwaedwilligheid schynt vreemd aen dezen brand te zyn.

M. Farcy, kandidaet notaris te Hasselt, is notaris te Zonhoven benoemd.

Iets over het verbranden van den *Aventin*.

De *Gazette van Augsburg* bevat nopens het vergaen van den franschen stoomboot *Aventin* eenen brief geschreven door eenen oogtuige en waeruit wy de volgende byzonderheden trekken:

« Wy waren den 29 september, ten vyf ure des avonds, uit Livorno vertrokken, op den schroefstoomboot *Hermus*, toebehoorende aen de fransche Messagerien. Het schip, een overschoone yzeren stoomer met twee machienen, ging naer Napels. Het weder was volkomen helder en de zee effen als een spiegel. »

» Ik was van het dek gegaen ten 10 ure des avonds, en lag reeds te slapen, toen ik plotselings wakker schoot door een hevig gekraek, gelyk aen het gene van eenen vreeslyken donderslag dien men hoort tenzelfden tyde dat men den bliksem ziet. Een yselyk en lang geschreeuw deed zich tevens hooren. Spoedig den trap opklimmende, zag ik eenen grooten stoomboot nevens den *Hermus* liggen, en een tooneel van wanorde en schrik dat men zich moeijelyk kan inbeelden zonder het gezien te hebben, heerschte aen boord. De *Hermus* had met zyne voorsteven op de zywand van den *Aventin* gestooten en met al de kracht zyner machienen had hy het ongelukkig vaertuig doorboord.

» Na eenige oogenblikken van volkomene en schrikbarende vertwyfeling nopens het punt van te weten het welk der beide vaertuigen zou zinken, zag ik de voorsteven van den *Aventin* in de zee buigen. De passagiers, omtrent dertig in getal, Spaenjaerden, Grieken, Duitschers, Franschen, Russen, Italianers en het schipvolk, sprongen overhoop en in alleryl naer den boord; men had maer juist den tyd om de bruggen over te werpen, en de passagiers van den *Aventin*, half naekt, werden aen boord van den *Hermus* ontvangen.

» Nauwelyks was zulks verrigt of de *Aventin* zonk in den afgrond. Het was een hertscheurend tooneel. Dit wonderschoon vaertuig, wiens salon nog schitterend verlicht was, keerde plotselings rond zich zelven om, men hoorde als 't ware den kreet van een levend schepsel, daerna als een donderslag, en eene borreling der zee, men zag eenige groote kringen in den onmeetbaren plas vormen, en alles was gedaen!

» Een genueesche priester, die door eenige ingestorte balken belet was uit zyne kamer te vlugten, werd met het vaertuig verzwolgen; alle de andere passagiers hadden de dood ontsnapt.

» Deze ramp had plaets in het vermaerde kanael van Piombino, achter het kanael van het eiland Palmâjila, dat de *Hermus* achter zich gelaten had. De vlugheid waermede er alles geschied is (nauwelyks zes of acht minuten) had de betoogingen der geredde persoonen belet, want zy hadden allen het bewustzyn verloren en verkeerden in eenen opregten staet van verstomdheid. De stille houding van alle die persoonen (men hoorde noch zuchten noch weenen, zelfs niet van wege de vrouwen) boezemde my verwondering in.

» Nooit zal ik de bedaerde en mymerige houding vergeten van eenen Spaenjaerd van Valentia, noch ook de uitdrukking van zynen gezel, die, uit alle zyne ledmaten bevende, mynen arm vasthield, en de oogen hemelwaerts geslagen, God bedanke om hem gered te hebben. Ik bemerkte ook eenen armen kapucyner-monik, een Milanees van een reusachtig gestalte, die vertelde dat hy maer twaelf deelen verloren had van de geschiedenis der heilige martelaers, met het koffertje waer zy in lagen, en zyne sandalen. Hy had zich in de nabyheid bevonden van den armen genueeschen priester, die tusschen de balken gesloten zat, en had hem in de vlugt de absolutie gegeven.

» Overigens kan men de oorzaken niet uitleggen van een dergelyk ongeluk, gebeurd binst een zoo klaer en stil weder gelyk het alsdan was; men moet veronderstellen dat de nachtwakers in slaep gevallen waren, en eene slechte wending aen het schip gegeven op het oogenblik dat men het onheil nakende zag, zal de ramp te wege gebragt hebben. De vlugheid waermede de gebeurtenis plaets had, heeft aen de deelhebbers der vaertuigen niet toegelaten op eene heel en gansch bedachte wyze te werk te gaen, doch elkeen moet getuigen dat de officieren van beide schepen de redding der passagiers met veel kalmte en koelmoedigheid bewerkt hebben. »

De zoo beweenelyke dood van M. Partoes brengt op 10 het getal der ministers in ons land overleden sedert 1830. De negen anderen waren: MM. de generaels Buzen, baron Evain, d'Hane de Steenhuyse, de Failly en Prisse, ministers van oorlog; Barthelemy en Ernst, ministers van justicie; Duvivier, minister van finantiën, en F. de Mérode, die tydelyk verschillige ministerieele departementen bediend heeft.

MM. Buzen en Partoes zyn de eenige ministers die overleden zyn in de uitnefening hunner bedieningen.

— Men schryft uit Brussel, 19 october:

Sedert dezen morgend vroeg hoort men in onze stad van niets anders spreken dan van eenen aenslag op den eigendom gegleegd, binst den nacht, in de Ursulienenstraet, voor het kollegie van den H. Michaël, bestuerd door de Eerw. PP. der Societeit Jesu. 'S middernachts deed zich eene geweldige ontploffing hooren voor den gevel van dit gesticht; eenige voorbygangers die laet naer huis keerden en zich op zekeren afstand van daer bevonden, hebben nog denzelfden nacht in het policiebureel der 2e afdeeling hunne getuigenis wegens het gebeurde afgelegd. Een slach van ontplofbaer machien of stelsel scheen tegen den voorgevel geworpen te zyn; alle de ruiten van eene der vensters zyn verbryzeld geworden. Dit springtuig bestond uit eene nog al groote aerden kruik, in haer midden doorboord. Deze kruik was omwonden met koorden, wymen wissen, stukken karton en papier met olie of vet besmeerd, en vuerpylen inhoudende. Het geheel was in eene blaes gesloten. De inhoud moest wyngeest, poer, enz. wezen. Eene spleet die men in den krop der kruik bemerkt heeft, schynt de lucht te hebben laten binnen dringen en aldus het verwachte uitwerksel vernietigd te hebben.

De stukken van dit vernielingsstelsel zyn neergelegd ter greffie van het parket, en, in weerwil het regterlyk onderzoek dat onmiddelyk en met zorge bewerkt wierd, ondanks alle de navorschingen der policie, is men er in niet kunnen gelukken de daders te ontdekken van die zoo hatelyke als zinnelooze daed.

Altyd is het waer dat de zaek heden in Brussel eene groote opschudding heeft verwekt en dat men schrikt voor het herhaelde gebruik dat men maekt van brandtuigen.

— Woensdag avond moesten een heer en eene dame van Brussel uit Antwerpen vertrekken met het laetste konvooi Aen het vensterken gekomen zynde om zyne kaerten te nemen, werd de heer gewaer dat hy eene som van 6000 franks in bankbiljetten en die een groot deel zyner fortuin uitmaekte, verloren had. Op het oogenblik dat de beide echtelingen vol droefheid stonden wegens dit verlies, verscheen de douanier Boonroy, die een pak gevonden had op de brug der Kipdorppoort, en naer de statie was komen geloopen om den eigenaer er van trachten te vinden. Dit pak behelsde de verlorene weerdyen. Hy behandigde hetzelve aen de bedroefde echtgenooten en weigerde alle belooning te aenveerden. Dergelyke trekken van eerlykheid kunnen niet genoeg ruchtbaer gemaekt worden.

— *Oproeping van erfgenamen.* — In den *Moniteur* van zaterdag komt de volgende lyst voor der soldaten van belgischen oorsprong, in nederlandschen dienst, in de Indiën overleden, die een erfdeel hebben nagelaten. De ooms uit den Oosten zyn allen *suikeren ooms*, en de belanghebbenden zouden dus wel doen zich te haesten om by de nederlandsche regering de nagelaten schatten in te vorderen:

Jan Beerens, geboren te Heusden, laet 9 cents achter; Ed. Arpeau, van Grimbergen, 3 gl. 87 cents; Jan Ahlers, van Antwerpen, 4 gl. 10 cents; Leopold Van den Berghe, van Hasselt, 1 gl. 87 cents; Frans Busscher, van Brugge, 1 gl. 50 cents; Jan Beysens, van Maeseyck, 4 gl. 11 cents; Jan Bosscher, van Scheldewindeke, 2 gl. 79 cents; Jan Blank, van Thielt, 1 gl. 62 cents; Em. Buisson, van Gent, 1 gl. 76 cents; L. Ceuninck, van Brugge, 1 gl. 54 cents; Pieter Cabaret, van Luik, 4 gl. 99 cents; Pieter Coeckelbergh, van Willebroeck, 4 gl. 21 cents; Ed. d'Haen, van de Klinge..., 8 cents.

— Op de oevers van den Rhyn loopen er nog altyd spooken. Men zal oordeelen. Men weet dat de republikaensche generael Marceau begraven werd tegen Coblentz, op den Petersberg. Sedert eenigen tyd was te Coblentz het gerucht verspreid dat Marceau van tyd tot tyd uit zyn graf opstond om uitstapjes te doen en meer dan eenen beweerde hem bints den nacht te hebben zien omryden op een wit peerd, en geduffeld in den witten mantel der fransche jagers.

Eenige dagen geleden, een soldaet die op den Petersberg op schildwacht stond, ziet, rond middernacht eenen witten ruiter op hem afkomen, gezeten op een wit peerd. Hy roept *qui vive*! Geen antwoord! Hy schiet en valt in onmagt. De patrouilje, op de scheut bygesneld, vindt den schildwacht bewusteloos op den grond liggen. Echter kwam hy binst den nacht tot zich zelven en verhaelde wat hy gezien had. Nauwelyks had by zyn verhael geeindigd, of hy gaf zynen geest. Ziedaer de vertelling waervan thans de stad Coblentz vol is.

— De telegraef kondigt een dier yslyke rampen aen, die in Engeland ongelukkiglyk zoo menigmael gebeuren: donderdag heeft er eene ontploffing van grauw vuer plaets gehad in eene myn gezegd Page-Bank, op geringen afstand van Durnham; onmiddelyk na de losbersting heeft er zich een schroomelyke brand verklaerd. Alle de aengewende poogingen en spoedigste zelfsopofferingen zyn aenstonds werkstellig gemaekt en duren voort.

Men verhoopt dat men er in gelukt is den brand uit te dooven, doch het is nog volstrekt onmogelyk van in de myn te dringen, waerin, op het oogenblik der ontploffing, er zich een vyftigtal menschen of kinderen bevonden. De weedom in de omliggende plaetsen is ten hoogste, daer is eene arme wooning die onder de slagtoffers den vader met zyne dry kinderen telt. Toen het reeds zeven ure des avonds was, kon men nog maer op eenige vademen diep in den put geraken, zoo dat alle onmiddelyke hulp onmogelyk schynt, en, in alle geval, waerschynlyk te laet zou komen.

— Een gelukkige antwerpenaer. — De duitsche loten brengen soms onverwachte fortuin-veranderingen te weeg, maer men zou ongelyk hebben te gelooven dat zy altoos met geestdrift onthaeld worden, door degenen die het lot schynt te begunstigen.

Over eenige jaren won een koopman van Antwerpen in de trekking eener oostenryksche leening een lot van 60,000 fr. Een zyner vrienden verhaestte zich hem het nieuws aen te kondigen, geloovende dat het eene goede tyding was.

De koopman zag echter in het geluk dat hem ten deele viel enkel eene verlegenheid en eene verdrieting. — Wat ga ik met deze som beginnen? Hoe zal ik ze plaetsen om my te vrywaren tegen de slechte kansen? Dit waren zyne eerste woorden; en hy sprak ze op een zeer merkbaren toon van onrust uit.

De vriend van den koopman waegde het hem te zeggen: Byaldien gy niet weet wat aenvangen met deze som, denk aen uwen neef. Ongelukkiglyk voor den neef verklaerde suiker oom hem te jong, en hy kreeg de 60,000 fr. niet.

Nu is dezen zelfden koopman, die Antwerpen sedert eenige jaren heeft verlaten en thans Frankfort bewoont, het lot van 300,000 gl. te beurt gevallen in de laetste trekking van Weenen. De moeijelykheid om 750,000 fr. te plaetsen nog grooter zynde dan die om 60,000 fr. te plaetsen, zoo twyfelt niemand dat het verdriet van dezen man, niet tot den hoogsten graed is gestegen.

Frankryk.

Een telegraphisch berigt uit Parys, meldt dat de geruchten die verspreid waren geweest nopens de moord der fransche, engelsche en spaensche konsuls te Tétouan, volkomenlyk valsch zyn. Wy verhaesten ons die leugenstraffing op te nemen. Overigens wanneer wy op de voormelde zaek geene hoegenaemde inlichtingen bekwamen, twyfelden wy aen de echtheid der in omloop zynde geruchten.

—

Men denkt in de officieele kringen, dat het leger met 100,000 man zal verminderd worden, zoohaest het geschil met Portugael definitief zal uit den weg geruimd zyn.

—

De graef de Mirecourt, fransche konsul te New-Castle, zegt een dagblad van Londen, heeft aen de voorzitters der landbouwkundige maetschappyen van verschillige engelsche distrikten, den korten inhoud meêgedeeld van eene depeche, welke hy van den franschen minister van koophandel, landbouw en openbare werken ontvangen heeft, door tusschenkomst van den minister van buitenlandsche zaken, en betrekkelyk onze graenwet.

Dergelyke mededeelingen werden insgelyks gedaen aen den pachters-klub van New-Castle en aen de landbouwkundige maetschappy der Tyne; er wordt in gevraegd, dat al de maetschappyen, welke de opinie der landbouwbelangen het noorden van Engeland vertegenwoordigen, aen het fransche gouvernement hare zienswyze zouden doen kennen betrekkelyk de uitwerksels van den vryhandel op grond- en landbouwbelangen.

Spanje.

ONTPLOFFING VAN EEN KRUIDWAGEN.

Men schryft uit Barcelona, 9 october:

« Gisteren morgen, tusschen 8 en 9 ure reed eene battery rydende artillerie, uit de kazerne van Atarazanes gekomen, vreedzaem door de groote straet op stap; toen zy de Rgomisstraet naderde, deed zich eene verschrikkelyke ontploffing hooren: een kruidwagen was in de lucht gesprongen.

» Verscheidene soldaten, welke tot op de hoogte der derde verdieping vlogen, vielen schrikkelyk verminkt op den grond; verscheidene vrouwen en kinderen, welke zwaer gewetst waren, vermeerderde nog door hare hertverscheurende kreten het verschrikkelyke van dit tooneel, men kan zich geen yselyker schouwspel inbeelden. De vensters van al de huizen, gelegen op eenen afstand van ten minste 60 meters, werden ingeslagen. Het getal der slagtoffers is nog niet officieel gekend. Men denkt dat er 6 dooden en 30 gekwetsten zyn.

» De ontploffing zou veroorzaekt zyn door het samenschokken der ledige grenaten, welke zich in den kruidwagen bevonden. »

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.

van den 15 tot den 22 october 1858.

GEBOORTENS 4. — 2 jongens, 2 meisjes.

HUWELYKEN 4. — Tusschen: Gerardus-Willem Euben, weduwenaer van Elisabeth Scherpenberg, handwerker, geboren te Hoesselt, 46 jaren, en Maria-Elisabeth Jans, weduwe van Lodewyk Leunen, geboren te Wellen, 30 jaren. — Joannes-Leonardus Luchtmans, handwerker, geboren te Maasniel, 25 jaren, en Maria-Josefina Dédé, weduwe van Lodewyk Wauters, geboren te Thienen, 24 ans. — Jan-Franciscus Brandts, schoenmaker, 27 jaren, en Maria Vryen, handwerkster, geboren te 's Heeren-Elderen, 29 jaren. — Franciscus-Antonius Noelen, koster, 45 jaren, en Maria-Helena Reyskens, geboren te Asch, 43 jaren.

STERFTENS 2. — 1 man, 0 vrouwen, 0 jongens, 1 meisje.

Theodorus Nys, weduwenaer van Margaretha Neeven, zonder beroep, 95 jaren. — Maria-Hubertina Willems, 13 maenden.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 21 october.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.	25-00	af 0,75
Rogge, *seigle*, » 94 »		17-50 tot 17-75	af 0,25
Gerst, *orge*, » » »		20-00 tot 20-75	op 0,50
Spelt, *épeautre*, » een mud		21-00	
Haver, *avoine*, » 75 kilos.		16-00 tot 18-00	
Brood, *pain*, den kilo.		0,18	

LUIK, den 18 october.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr.	25-50 tot 26-00	
Rogge, *seigle*, « 94 »	»	17-00	
Gerst, *orge*, « 94 »	»	20-00	
Spelt, *Epeautre*, de 112 »	»	20-00 tot 21-00	
Haver, *avoine*, de 150 »	»	33-00 tot 34-00	

WAREMME, den 19 october.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.	»	24-75	af 0,50
Spelt, *épeautre*, » »	»	17-91	
Rogge, *seigle*, » »	»	19-14	
Haver, *avoine*, » »	»	22-50	

AUBEL, den 18 october.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	19-50	
Rogge, *seigle*, » »	»	14-50	af 0,25
Gerst, *orge*, » »	»	15-00	
Haver, *avoine*, » »	»	10-00	

HASSELT, den 19 october.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.	fr.	23-40	af 0,40
Rogge, *seigle*, »	»	17-70	op 0,70
Gerst, *orge*, »	»	21-00	af 0,20
Haver, *avoine*, »	»	20-70	op 0,30
Genever, *genièvre*,	»	66-00	

BRUSSEL, den 22 october.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr	18-63	af 0,63
Rogge, *seigle*, » »	»	12-48	af 0,54
Gerst, *orge*, » »	»	00-00	
Haver, *avoine*, » »	»	22-44	af 0,52

LEUVEN, den 22 october.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	23-58 tot 23-76	af 0,72
Nieuwe tarwe, *froment nouveau*,	»	23-22 tot 23-40	af 0,36
Rogge, *seigle*,	»	16-74 tot 18-98	
Gerst, *orge*,	»	21-63	
Haver, *avoine*,	»	21-24 tot 21-73	
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00	
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	90-00	
Gezuiverde dito, *dito épurée*,	»	95-00	
Lynolie, *huile de lin*,	»	75-00	op 0,79

KANTOOR VAN DEN NOTARIS

Timmermans, te Cortessem.

Verkoop van een zeer groot getal

SCHOONE

CANADAS POPULIEREN.

Woensdag, 27 october 1858, om 10 uren s'morgens, ter rekwisitie van M. den burgemeester Duvivier en van M. Jean Gruysens, zal de notaris TIMMERMANS residerende te Cortessem publiek op krediet aen den voet der boomen verkoopen.

Omtrent 200 goede canadas populieren dienstig voor planken, klompen en ander gebruik, wassende te Vliermael langs *Beeckerstraet* op de goederen afhangende van het oud kasteel.

STUDIE VAN DEN NOTARIS

Van Ormelingen, te Tongeren.

PUBLIEK VERKOOP

VAN EEN SCHOON EN GROOT

KUDDE SCHAPEN.

Dingsdag 26 october 1858, om 1 uer namiddag, ter rekwisitie en ten woonhuize van M. den burgemeester Bellefontaine te Sluizen, door den notaris VAN ORMELINGEN.

Op krediet mits goede borg.

PUBLIEK VERKOOP

VAN SCHOONE CANADAS.

Op woensdag 3 november 1858, ten 9 uren 's morgens, ter rekwisitie van de heeren en jufvrouw de Corswaren, renteniers te Hasselt, door de notaris VAN ORMELINGEN:

Van 1° omtrent 60 dikke canadas *in de zuer- en netbempden*.

2° Eenige dennen en essen in den engelschen hof by het kasteel te Scherpenberg, alwaer de verkoop beginnen zal.

VERKOOPINGEN

VAN BOOMEN.

De notaris VAN ORMELINGEN van Tongeren zal op vrydag 5 november 1858, om 10 uren 'smorgens, op verzoek van sieur Jan Bels en jufvrouw de weduwe Humblet van Eure-le-Tiexhe, openbaerlyk ter plaetse verkoopen:

100 zeer dikke canadas, olmen, popelieren en witboomen, staende uitgewassen op hunne goederen te Eure-le-Tiexhe.

Te beginnen achter de winning van Bels.

Dezelve notaris zal op zaturdag 6 november 1858, om 9 uren 'smorgens, op verzoek van de baron de Potesta publiek ter plaetse verkoopen:

Eene groote kwantiteit canadas boomen meest deels van 2 meters omtrek, staende *in de Bolle bampd* te Grimmetingen langs de hasselschen steenweg.

Het al op crediet mits borg.

1000 FRANKEN

te plaetsen op goede hypotheek. — Zich te adresseeren op het bureel van dit blad.

CESSATION DE COMMERCE.

VENTE AU PRIX DE FACTURE

ARTICLES DE MERCERIE,

chez ALBERT, marché au lin.

DE PHENIX,

Belgische maetschappy van verzekering, met vaste premien

TEGEN BRAND.

Hoofd-agent te Tongeren, M. Collée, groote markt, n° 20.

EEN DIENSTKNECHT

voorzien van goede getuigschriften, vlaemsch en fransch kunnende spreken, kan zich aenbieden in het pensionnaet van het stads-kollegie, te Tongeren.

TE HUREN

Eenen schoonen TUIN met fruitboomen beplant, kort by de Maestrichter poort.

Zich te adresseeren aen de we COLLÉE, groote markt, nr 20.

TE HUREN

VOOR HALF MAERT AENSTAENDE,

Eene WINNING met 16 à 17 bunders land en beemd, gelegen te Piringen.

Zich te adresseeren aen den eigenaer Peter Jorissen te Piringen.

— Denk aen God! zegde de grysaerd. God, die uwe kinderen gered heeft, zal u in uwe ellende niet vergeten. Gy hebt geene schuilplaets, zegt gy; rekent gy dan niet meer op het rietendak vau uwen grootvader?

— En op onze hutten! riepen de omstaenders. Overal is er plaets voor George Kernoc, voor zyne vrouw en zyne kinderen; want wy allen beminnen ze hartelyk! »

Men wedyverde inderdaed wie eene schuilplaets voor het ongelukkige huisgezin zou openen. Natuerlyk had de grootvader den voorkeur, en het was zyne hut die tot schuilplaets diende aen zyne vyf kinderen. Men zat er zekerlyk wel gedrongen; maer arme menschen doen zooals zy kunnen.

Gelukkig was de vischvangst van George goed geweest. Men kon onmiddelyk in de eerste noodwendigheden voorzien, welke door het vuer verteerd waren. Overigens, een aental kleine voorwerpen waren aen den brand ontsnapt, en alles ging zoo wel, dat na verloop van drie maenden het ongeluk van George byna vergoed was, behalve de arme hut, waervan niets overbleef dan wat puinen en assche. Dat was eene moeijelyke zaek: aen het opbouwen derzelve kon men slechts van langzamerhand denken.

Men had veel gesproken over den brand van Kernocs hut en over den moed die de arme Maria betoond had; iedereen sprak er van, zelfs de dagbladen van de naburige stad hadden er een treffend verhael van voorgedragen. Dit echter wisten de bewooners van het dorp niet; dewyl zy geene dagbladen lazen.

Maer zie, op eenen morgen dat George met zyne vrouw naer het strand ging om ter vischvangst uit te gaen, zag hy van verre eenige vreemde persoonen aen de puinen zyner hut staen. Zy spraken en wezen elkander, met hunne wandelstokken, alsof zy den grond wilden afmeten.

« O, dat is wonderlyk! zegde de visscher tot zyne vrouw; wat zouden die menschen met al hunne gebaren willen?

— Inderdaed, zegde Maria, dat is heel wonderlyk. »

Zy naderden de vreemdelingen en George vroeg wat zy daer kwamen doen.

« Ha! ha! gaf hem een hunner, die het opperhoofd van den troep scheen te zyn, ten antwoord. Gy zyt wel niewsgierig, vriend!

— Het is maer, hervatte George, dat de grond waerop gy bezig zyt, my toebehoort.

— O! dan zyt gy George Kernoc? Welnu, dat is overheerlyk.

— Dan gaen wy van u weten... viel Maria in de reden.

— Dat is regt! liet de onbekende er glimlachend op volgen; dat is regt, myne goede vrienden. Gy moet dan weten, dat ik last heb hier een lief huiske te bouwen voor George, zyne vrouw en zyne drie kinderen. Gy ziet het, wy maken ons plan. Morgen beginnen wy, en binnen de maend lever ik u de sleutels in handen.

— De sleutels! riepen man en vrouw verwonderd. Wat zegt ge daer? En dat huis, hetwelk gy gaet bouwen...

— Zal uw eigendom zyn. Verstaet gy dat?...

— En wie is de bescherm-engel, de koning, de prins, die u zulk een bevel gegeven heeft?

— O, het is noch een engel, noch een koning, noch een prins, goede menschen.

— Maer wie is het dan?

— Ah! dat juist zult gy maer weten op het oogenblik dat ik u in eene maend de sleutels aflever: juist in ééne maend, dag op dag. Doe my nu het groot vermaek van, zoo als gewoonlyk, aen uw werk te gaen, u niet met het myne te bemoeijen en my vooral niets te vragen; want ik voorzeg u dat het altemael nutteloos zyn zal. Vaerwel dan... tot wederziens... in eene maend. »

Ik laet u denken, hoe gansch het dorp in beweging was; George en Maria hadden het avontuer weldra verteld.

« Wat wonderbaer geheim! » riep men van alle kanten. Van den vroegen morgen tot den laten avond was het een gedurige optogt naer het huiske, dat, als door betoovering opgebouwd werd. De oude Kernoc, zyn zoon en zyne schoondochter waren, zooals ligt te begrypen is, gedurig aen het hoofd der zamenspanning, en maekten zonder twyfel de dwaeste gissingen.

Eindelyk waren de dertig dagen om en het klein gebouw was geheel voltooid. Dan, getrouw aen zyne belofte, kwam de onbekende des morgens vroeg by George en Maria, en zegde hun op den vriendelyksten toon:

« Ziedaer, myne goede vrienden, volgens myne belofte, de sleutels van uw nieuw huis; gy kunt het van heden af bewoonen. Ziehier verder een kontrakt, in goeden vorm opgesteld, hetwelk er u den eigendom van verzekert. Wat nu den naem aengaet van uwen weldoener, dien gy zoo gaerne zoudt leeren kennen, deze brief zal u het raedsel oplossen. »

Hy sprak alzoo en verdween, George en als de omstaenders stom van verwondering latende.

Men opende den brief. Wat bevatte hy?.. Deze weinige woorden:

« Aen de arme visschers de schatting myne erkentelyk-
» heid; aen het, door den brand ongelukkig geworden
» huisgezin, eene hut voor een stuk brood. Maer gy hebt
» my het leven gered, en ik reken myne schuld nog niet
» vereffend. De toekomst zal het bewyzen.

» De arme Grysaerd. »

« Het is dan van hem! riepen Maria en de kinderen als gelyktytig; van hem, dien wy hier in onze hut ontvingen. »

George verstond niets van dit alles; toen verhaelde hem Maria wat er in zyne afwezigheid gebeurd was.

Die gebeurtenis was te belangwekkend en verheugde zoo zeer al de dorpbewooners dat men er drie dagen feest vierde.